

ABSTRAKT

Diplomová práce pojednává o mentální anorexii, jakožto o jedné ze základních forem poruch příjmu potravy, s důrazem na velmi častý chronický průběh tohoto závažného psychiatrického onemocnění. Autorka práce vychází z premisy, že nápadné jídelní návyky, stálou kontrolu myšlení a chování i poruchy vnímání vlastního těla sledujeme, ve většině případů, i u již vyléčených pacientů/pacientek. Dlouhodobá stresová zátěž, spolu s rizikovou osobnostní strukturou, poté může znovu vyústit v akutní fázi mentální anorexie. Diplomová práce je kvalitativně zaměřená, zvolenými metodami sběru dat jsou dotazníkové šetření a následný polostrukturovaný rozhovor. Podmínkou účasti ve výzkumném šetření je minulá zkušenost jedince s mentální anorexií, bez aktuální přítomnosti akutní fáze tohoto onemocnění. Hlavním cílem diplomové práce je zmapovat palčivá témata jedinců, kteří si v minulosti prošli akutní fází mentální anorexie, jejich aktuální pocity a potřeby. Výstupem diplomové práce jsou poté konkrétní doporučení vedoucí ke snížení rizika relapsu mentální anorexie, plynoucí z výsledků výzkumného šetření, která by, v zátěžových situacích života jedince, mohla pomoci snížit pravděpodobnost relapsu, tedy návratu akutní fáze mentální anorexie.

KLÍČOVÁ SLOVA

Mentální anorexie, poruchy příjmu potravy, chronicita, prevence relapsu, závislostní chování